

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

נד.

עין משפט גד מצוה

ד א מיי פ"ב מהל' יבוס
הלכה ג ד סמג עשין נא
טו"ש"ע א"ע סימן קסו
ספ"ק ח:
ה ב מיי פ"ב מהל' סובל
ומיק הלכה יב סמג
עשין ע טו"ש"ע ח"מ סימן
מכא ספ"ק יא:
ג א מיי פ"ב מהל' יבוס
הלכה ג ד סמג עשין נא
טו"ש"ע א"ע סימן קסו
ספ"ק ח:
ד ז מיי פ"ב שם ה"א
ז"ה ע"ה שם הלכה ט
טו"ש"ע א"ע סימן קט ספ"ק
ספ"ק ח:
ח ה מיי שם וטו"ש"ע
ספ"ק ז וימין קסו
ספ"ק ח:
ט ו מיי שם פ"ב הל' ג
טו"ש"ע א"ע סימן קסו
ספ"ק ח:
י ז מיי פ"ב מהל' סובל
ומיק הלכה יב סמג עשין
ע טו"ש"ע ח"מ סימן מלא
ספ"ק ח:
יא ח מיי פ"ב מהלכות
יבוס הלכה ד סמג
עשין נא טו"ש"ע א"ע
סימן קסו ספ"ק ח:
יב ז מיי פ"ב מהל'
ממאש משכח ומושב
הל' א סמג עשין רמג:

גליון הש"ס

גמ' ויבם ביאה גוסרת.
עשין לעיל דף ט"ז מ"ה
ויבם וקדושת ד ע"ה
רש"י ד"ה א"כ:

תוספות ישנים

ישן לא קנה ביבמתו פ"ה
משום דלא חי' בן דעת. ולא
יחידא דאפילו חרש דלא חי'
דקדק י"ט לו' ה' סוטה (דף
קנה. וזכרה עטמא
משום דבעין כוונה ויחא
דקדק י"ט לו' ה' סוטה
סובל. אל' ביהן און
כוונה נא שיש לו כמו שפ"ה
ער. וכן נמי משמע לקמיה
דמפיק ליה מיבא עליה עד
דמתיין לה: מה לאשת אח
דמתיין לה: מה לאשת אח
שכן בן בידו לרבות. ותמה
קדושין (פ"ו) דליף כל
הערויות (אין) קדושין
מוספין מלחמות אשה
נפדין מה לאחות אשה שכן
דאמר ישן לא קנה דוקא
ישן אבא מתנמנמ קנה
בין איה ערה בין היא
ישנה קנה: אמר רבה
נתכוון להטיח (באשתו)
[בביתו] והטיח ביבמתו
לא קנה להטיח בבמה
והטיח ביבמתו קנה הוא
קא מכיין לשום ביהא

א) ז"ק כ"ה, ט' ע"ה
תוספות לעיל ט"ז ד"ה
[לשון] א' ז"ל יבמה.
יע"ז, א' (דקדושין ד"ה).
פסחים ק"י עמ"ס יב.
מגילה י"ח: (מגינה י"ח) נדה
ס"ג, א' (ז"ק פ"ו, א') (שמות
כ"ה) א' (ז"ל שפ"ה).

תורה אור השלם

1. כי ישבו ארבים יחדיו
ומת אחד מהם וכן אין
לו לא תהיה אשת המת
החורגת לאיש זר יבמה
יבא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה:
דברים כה ה'
2. ואם לא יתפץ האיש
לקחה את יבמתו וקלחה
יבמתו השערה אל'
הזקנים ואמר מה און ימים
לקחים לאחיו שם
בישראל לא אבד יבמה:
דברים כה ז'
3. ואיש אשר ישכב את
אשה זרה וגלה את
ערוהו את מקרה הערה
והיא גלגה את מקור
דמיה ויבמה שניהם
מקרב עמם: ויקרא כ י"ח
4. ואיש אשר יקח את
אשת אחיו נדה הוא
ערוהו אחיו גלה ערירי
יקרא כ א'
5. וערוהו אחות אב
ואחות אביו לא תגלה
בי את שארו הערה
עמם וישא: ויקרא כ י"ט

הגהות הב"ח

א) גמ' בעל כרחא אמר:
מר ד"ה יבמה יבא עליה
ב) רש"י ד"ה ט"ז וכו'
ממכת בשוק כמה:

תוס' חד מקמאי

אלא בנתקע והאמר רבה
נפל מן הגג פירוש ברוח
מצויה ונתקע חייב בדי'
דברים [ויבמתו] לא
קנה. אלא כגון שנתכוון
לאשתו ותקפתו יבמתו
ובא עליה שניהם אנוסים
ה"ד כגון שנתכוון לאשתו
ותקפתו עובדי כוכבים
ודקדוקו זו לזו. והא
דאמר ישן לא קנה דוקא
ישן אבא מתנמנמ קנה
בין איה ערה בין היא
ישנה קנה: אמר רבה
נתכוון להטיח (באשתו)
[בביתו] והטיח ביבמתו
לא קנה להטיח בבמה
והטיח ביבמתו קנה הוא
קא מכיין לשום ביהא

מוסף רש"י

חייב בארבעה דברים.
וכגון שפגל בנות מטיה
דזהו אם קרוב למד
[ויבמתו] לא
קנה (ב"ב). ויבמתו לא
קנה. א"ע"ש ששניהם
על יבמתו כן בשוגג בין
במזיד קנה. הני מילי היכי
דמתנין לביטול אשה אחרת,
אלו זה לא מתנין ולפי
כך פ"ה הל' לא קנה, ואם
חזר ועשה אחד מן האמין
כשם מאמר פסלה עליו
(טו). ביאה גומרת בה.
ועמה צ"ה משמע, שיה
עליה הכתוב לעכב [קדושין
ד"ה]. תיר. על (תענית יב).
מגינה (ח). דמתנמנמן
יקח ויטען (תענית טו).
לאהדורי סברא. דבר
הנא מצית הל' (מגינה)
(טו) אל' לריך ממנו דבר
שליך הריהו אינו לומר בעד שמתנמנמ (תענית טו).

ישן לא קנה. דישן לא בר דעת ולא
שנתקפה לאשתו ונפל מן הגג ונתקע
ביבמתו: חייב בד' דברים.
בנוק ובעד ורפוי וצבת כדלמור
בהסובל (ז"ק דף פ"ה): פלע תחת פלע'
לרבות השוגג כמזיד ואונס כרצון
אל' צדשת לא כדמפרש לקמן:

וביבמתו לא קנה. דלא אכיון לביאה:
שנתקעו לאשתו. ונתקפה לה: מלוה.
לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

לומר צביאה יותר מנחליתיה: הא
חפץ. מלוה ליבומי: ולקחה שלא
כדרכה. לרבות שאם נא עליה שלא
כדרכה קנה: במקום שמקום שם
גרסינן: עד דמכוין לה לשם ציאה.
בעולם: נוק. שמיין אותה כאלו היא
שפחה נמכרת (ט) כמה היתה יפה
וכמה היא יפה: להטיח ככותל לאו

מרווח ורוחא גופיה קאמר הם דסברא
הוא דלמאי חזית דלמא דליך
סומקא טפי כו' זה לא שייך אל' במאנסין
אותו להרוג צדיים אל' אל' אל' אל'
אם רוצים לזרקו על התינוק ויתמעך
זוה אדרבה איכא למימר איכא
מאי חזית דלמא דחבריה סומקא טפי
כו' כיון שאין הורג צדיים

ולא הוא אל' קרקע עולם בעלמא
ואין מלווה להליל חברו בצופו
לדלדבה חיי קודמין וההיקש דקרא
צהורג צדיים כתיב כי כאשר יקום
איש על רעהו וגו' והשתא גרסינן
בכל דוכתא מה רוצה יהרג אל'
יעבור אף נערה המאורסה יהרג אל'
יעבור פירוש יהרג הצועל ולא גרסינן
מיהרג דקרקע עולם היא אי נמי
ארי' דאפי' גרסינן מיהרג יש לפרש

דכי קאמר מיהרג קודם שמתעשה
מעשה ותציל עליה את הערוה וא"ת
במסכת (דף ג' ושם) דנענד צאונס
אסור ומפרש כגון דלנסוהו עובדי
כוכבים והשתחוה לצהמה לדייה
ופרין עלה רבי זירא אונס רחמנא
פטריה דכתיב ולנערה לא מעשה
דבר (דברים כב) ומאי קושיא
הא האי קרא דוקא דקרקע עולם
אל' עשה מעשה חייב למסור ערוה
מיתה

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)

לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא הא האי קרא דוקא
דקרקע עולם אל' עשה מעשה
חייב למסור ערוה דכפרישי' ומשתחוה
לנערה לא מעשה דבר (דברים כב)